

พิมพ์ต้นฉบับบทด้วยอวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

ปณัชญา จันทร์ฉาย : การโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

2522 (THE VIOLATION OF ADVERTISING PROVISION UNDER THE CONSUMER

PROTECTION ACT OF 1979) อ.ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.ม.ล. วิภาวดี จิรประวัติ,

อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ. สุชุม ศุภนิตย์; 86 หน้า. ISBN 974-635-653-4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง 1) ลักษณะโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคพ.ศ. 2522 ระหว่างพ.ศ. 2535-2538 2) ความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมโฆษณาที่มีต่อการควบคุมโฆษณาโดยคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 และ 3) สาเหตุและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยใช้วิธีการศึกษาแนวค่าวินิจฉัยของคณะกรรมการติดตามสอดส่องและวินิจฉัยการโฆษณาและสัมภาษณ์แบบเจาะลึกคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาและนักสร้างสรรค์โฆษณา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ลักษณะที่โฆษณา瞞欺ผู้บริโภคใช้ข้อความเป็นเท็จหรือเกินจริงและข้อความที่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ซึ่งโดยมากมากเป็นโฆษณาเครื่องมือสารและเป็นโฆษณาของบริษัทที่มีขนาดเล็ก 2) ปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคพ.ศ. 2522 อย่างไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควรเกิดจากความล่าช้าจากการปฏิบัติงานของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา รวมถึงบุคคลกรไม่เพียงพอ งบประมาณจำกัด และภาษาอังกฤษซึ่งต้องใช้การติดตาม ตลอดจนนักสร้างสรรค์งานโฆษณาซึ่งไม่ศึกษาภาษาอังกฤษบังคับและไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามค่าวินิจฉัยของผู้ควบคุมด้วย

กล่าวโดยสรุป การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมีแนวทางดังต่อไปนี้ 1) แยกสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคออกเป็นเอกเทศและยกระดับให้เท่ากับกองเพื่อสามารถเพิ่มอัตราบุคคลกรตลอดจนงบประมาณในการพัฒนาเครื่องมือและระบบการปฏิบัติงาน 2) ฝ่ายผู้ควบคุมการโฆษณาและฝ่ายผู้ประกอบธุรกิจควรมีการร่วมมือกันจัดการสัมมนาพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 3) ฝ่ายผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาควรเริ่งเห็นความสำคัญในการศึกษาภาษาอังกฤษบังคับและหลีกเลี่ยงการทำโฆษณาฝ่ายภาษาอังกฤษเหล่านั้นด้วย

ภาควิชา ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

สาขาวิชา ภาษาไทย

ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ๑๗๖๐๘๓๙๐๘๘๘

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ๑๗๖๐๘๘๘๘๘๘